

Прѣзъ много пѣтища крѣстоносци-ти стигнѣли въ Цариградъ, дѣто ся были сговорили да ся съберѣть. Алексій Комненъ имъ ся обрѣкъ да имъ помогне. Нѣ ся ушланилъ отъ безбройнѣ-тѣ войскѣ, що ся събрала, да не бы крѣстоносци-ти намѣсто Азиѣ да приземать царство-то му. И наистинѣ, нѣколцина рицари, привлѣчени отъ богатство-то на Византиѣ, много имъ ся поревнѣло да приземать това царство; нѣ гы неоставилъ благочестивый Готфридъ Булонскый. Той дору ся склонилъ да припознае царя за врѣховенъ владалець на оныя земи, щото щѣтъ да приземать въ Азиѣ; неговый примѣръ послѣдили и другы-ты войводы.

Прѣвъ градъ, що призели христяне-ти въ Малѣ Азиѣ, былъ Никея. Послѣ крѣстоносци-ти отышли понататѣкъ. Тамъ тии прѣтеглили голѣмы мѣнотии и загубы. Отъ горящине, отъ гладъ и отъ жѣждѣ ся съсыхвали и губили войници-ти по голѣмы-ты пуцинаци; тии сякога трѣбвало да имѣтъ съ себеси желѣзны ризници, бранило и да сѣ готови на бой, защото легка-та турска конница непрѣстайно налитала на тѣхъ ненадѣино. Не стигало имъ това тѣло, а още зели да ся прѣпирають и да ся карать войводы-ты помежду си; никой отъ тѣхъ не рачилъ да ся покори на другъ, а всякой глядалъ само за себеси. Едни напуснѣли, а други загинѣли или ся распѣляли по различни призеты градове; така войска-та малко по малко намалявала.

Едва слѣдъ три години крѣстоносци-ти стигнѣли до Иерусалимъ, и кога видѣли тоя святъ градъ неисказано ся распѣлили. Нѣ отъ 100,000 възсѣдници и 300,000 пѣшѣци, що прѣминѣли въ Азиѣ, стигнѣли само 25,000 души. Прѣди да стигнѣтъ тамъ, Иерусалимъ былъ падѣнъ въ рѣцѣ-ты на египетскый султанъ. Иерусалимъ былъ добрѣ укрѣпенъ и ималъ войскѣ токо-речи двѣ нѣти повече отъ христянскѣ-тѣ. Крѣстоносци-ти, ако и да были по-малко, нѣ юначество-то имъ помогнѣло та надвили, и призели града съ пристѣпъ. Тии распѣлено тичали по улици-ты и въ дѣямии-ты, та убивали съ голѣмѣ лютость кого дѣ намѣряли, и безъ милость довършили токо-речи всички-ты Мохамеданы и Еврей,